

[Jytte Hilden]

Den anden ting, jeg føler trang til at sige, er, at kodeordene for vores forslag er »åbenhed« og »offentlig debat«. Jeg har en fornemmelse af, at hr. Bjørn Elmquist, ordfører for Venstre, har forladt salen, men pyt da. Han udtrykte nærmest en beklagelse af, at der havde været en offentlig debat, hvor følelser og holdninger og substans ligesom farer rundt imellem hinanden.

Når vi i dag tidligere har diskuteret disse ting, så der er ingen som helst tvivl om, at det er på grund af den offentlige debat. Det er præcis den offentlige debat, der har sat os i gang med at forstå, at her er nogle ting, som må lovreguleres, og som vi som politikere skal tage stilling til. Så jeg skal hverken beklage følelser, ris, ros eller kritik. Jeg skal tværtimod minde om, at den offentlige debat i høj grad er en folkelig teknologivurdering af de ting, som sker i vort samfund, og som fra tid til anden sker bag lukkede døre, uden at vi får det at vide, enten drivkraften nu er videnskabelig nysgerrighed, eller det er ganske almindeligt profitstræb fra diverse virksomheder.

Til sidst skal jeg knytte en enkelt kommentar til de, synes jeg, smukke bemærkninger, som fru Hanne Thanning Jacobsen kom med, nemlig om følelserne, som ikke ligesom hører hjemme i en rationel verden. Det, der er pointen ved at lukke følelser ude, er, hvis vi siger, at tingene blot skal køre efter faste linier. Så siger vi derved, at den enkelte videnskabsmand ikke har noget ansvar, for han kører jo bare efter, hvad der er rationelt. Han lægger bare sin kurs, tager det ene skridt efter det andet.

Vi er simpelt hen nødt til at involvere følelser også i det arbejde, videnskabsmænd udfører, fordi heller ikke videnskabsmænd, når de arbejder med bio-etik, er fri for noget ansvar for de ting, som de arbejder med. Det mener jeg er et væsentligt argument for at bruge flere sanser, end vi er vant til.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der er kommet, også til Socialdemokratiets forslag, og selvfølgelig takke ministeren for hans bemærkninger. Jeg føler ikke, at de dækker så vældig meget i forhold til de diskussioner, der har været.

Ministeren hænger stadig væk lidt fast i, at Socialdemokratiets forslag er udtryk for ansvarsforflygtigelse og sådan nogle ting. Nej, jeg tror simpelt hen, det handler om, at det er en ny tankegang, som en siddende regering og en minister ikke vil acceptere, og det er selvfølgelig ærgerligt. Jeg synes netop, at en regering burde være så stor og fair at sige, at en teknologivurdering ikke er noget, der skal være partibåret, men noget, som det er vigtigt at Folketinget forsøger at få udredninger på, sådan at man kan tage bredere stilling.

Jeg deler helt fru Karen Højte Jensens bemærkning om en enighed, som gerne skulle nås i denne samling.

Hr. Bjørn Elmquist siger angående beretningsskrivningen, at det var ærgerligt, at det ikke lykkedes. Det kan godt være, at det var ærgerligt, at det ikke lykkedes. Jeg synes, det har været en yderst nyttig arbejdsproces, Folketingets medlemmer har været igennem. Jeg synes også, det har været nyttigt at se den offentlige debat, der har været i den mellem-liggende periode. Derfor vil jeg erklære mig enig i fru Aase Olesens bemærkninger i denne forbindelse.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at SF forbavser mig faktisk en hel del i debatten i dag, i og med at SF nu faktisk siger, at man har accepteret ideen om et råd, og at det, Socialdemokratiet finder er utrolig væsentligt, offentlighed og åbenhed i processen, er man parat til at give køb på.

Jeg forstår ikke, at man i SF kan acceptere den formulering, der ligger i § 1, om, at vi nu ved en politisk flertalsafgørelse skal stemme om, hvornår livet begynder. Jeg vil også meget gerne frabede mig, at vi skulle til at stemme om og afgøre ved et partipolitisk valg, hvornår vi er døde. Jeg synes, det er fuldstændig grotesk.

Det, der er ideen i Socialdemokratiets forslag, er, at den proces, vi nu skal have lavet noget udredningsarbejde på, er utrolig vigtig at få sat på skinner. Derfor er det klart, at der på et eller andet tidspunkt skal etableres et råd efter vores idé, men spørgsmålet er, hvilken del af en struktur dette råd skal være, hvad det er for en beslutningsstruktur, vi skal have bygget op, hvordan vi vil sikre demokratisk og offentligt indseende. Det er klart, at kommissionen er et mellemlid, men dette kommissionsarbejde skal selvfølgelig